

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 53. Concilium Londinense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

optimæ fidei virum esse, quem aliorum ^{Sæcul. XII.}
 invidia persequeretur, Lambertum data ^{A. C. 1175.}
 prædicandi licentia domum remisit. Is
 etiam matronas puellasque collegerat,
 permoveratque ad continentiam ser-
 vandam. Hæ ab Auctoris nomine * * le Begue.
Beguina appellatæ; atque istud Institutum
 in hanc usque diem in Belgio ætatem
 tulit, ubi præclaro Fidelium exemplo,
 visuntur congregationes feminarum,
 quæ, nullo edito voto perpetuo, vitæ
 rationem communem, orationi & la-
 bori vacantes, tenent. Lambertus Bal-
 bus Leodii anno millesimo centesimo
 septuagesimo septimo animam Creatori
 suo reddidit, ac in Ecclesia S. Christo-
 phori, quam ædificaverat, tumulo il-
 latus est.

§. LIII.

Concilium Londinense.

Pace in Angliam reducta, ambo Reges ^{Gervas.}
 pater & filius simul eo revedi sunt, ^{p. 1429.}
 mense Majo, anno millesimo centesimo ^{to. 10. Conc.}
 septuagesimo quinto, cum Richardus ^{p. 1461.}
 Archiepiscopus Cantuariensis Concilium ^{Rog. p. 542.}
 celebraturus esset, quod etiam in Do-
 minica ante Ascensionem Domini, die
 decima nona Maji, in Ecclesia S. Petri
 Westmonasterii inchoavit, omnibus
 Episcopis Cantuariensis provinciæ Suf-
 fraganeis præsentibus, exceptis Vigor-
^{Hist. Eccles. Tom. XVII.} Fff nienfi,

Sæcul. XII.
A C. 1175.

nienti, qui morbo detinebatur, & Norwicensi, quem mors abstulerat. Præerat vero Richardus, ut Archiepiscopus, Primas & Sacræ Sedis Legatus. Ad ejus dextram sedebat Episcopus Londinensis, ut Ecclesiæ Cantuariensis Decanus, ad lævam Episcopus Wintoniensis, ut ejusdem Ecclesiæ Cantor. Tum ceteri Episcopi & Abbates secundum Ordinationis suæ tempus in subselliis acquiescebant. Postquam Archiepiscopus, ea qua pollebat facundia, perorasset, Canones, Regis Optimatumque consensu conditos, recitari jussit, numero novemdecim, ac plerosque ex antiquis Conciliis expromptos. In quibus sequentia notatu digna mihi visa sunt.

6. 3. His, qui in Sacris Ordinibus constituti sunt, judicium sanguinis agitare non liceat. Nempe ubi rei membris truncabantur, quæ poena illa ætate erat frequentissima. Nullus Presbyter Officium Vicecomitis aut Prætoris Sæcularis obbeat. Nempe Laicorum ignorantia prohibebat, ne iis semper Judicis auctoritate committeretur. Judicia sanguinis contra sæculares non exerceantur in Ecclesia & Cœmeterio, quia reis ibi constituta est tutela refugii. Monachi aut Clerici non negotientur. Monachi præfecturam & ratiocinia prædiorum sæcularium

cularium in se non suscipiant, & Laici ^{Sæcul. XII.}
Beneficia Ecclesiastica non administrent. A.C. 1175.

Si Clerici litigaverint, victus ad ex-
pensas condemnatur. Præfationibus in
Missa institutis non addantur aliæ, sed
illæ decem pro more recepto serventur.

c. 14.

Sunt autem eædem, quas hodieque re-
citamus. Nemo quasi pro complemento
Communions intinctam Eucharistiam
Fidelibus porrigat. Ergo jam tunc pleri-
que sub sola panis specie communica-
bant. Hostia non consecratur nisi in
calice aureo vel argenteo, non autem in
stanneo. Matrimonia clandestina non
fiant. Qui pueris desponsant puellas
in cunabulis, nihil agunt, nisi postquam
uterque puerorum ad ætatem a Legibus
& constitutionibus Canonicis præscrip-
tam pervenerit, consentiat. Nempe
Reges sæpe filiorum filiarumque suarum
in cunis jacentium conjugia decerne-
bant.

c. 16.

c. 17.

c. 18. 19.

In hoc Concilio Clerici Rogerii Archi-
episcopi Eboracensis Archiepiscopum
Cantuariensem ad Romanum Pontificem
appellarunt de jure duplici, quod Ebo-
racensis sibi competere contendebat;
nempe, Crucem sibi procedenti præ-
ferri debere, etiam in Diocesi Cantua-
riensi, secundo, Episcopos quatuor Lin-
colniensem, Cestrensem, Vigorniensem

Fff 2

&

Sæcul. XII. & Herfordiensem Ecclesiæ Metropolitanæ
A.C. 1175. Eboracensis Suffraganeos esse.

                     Godefridus Episcopus Ecclesiæ S. Asaf
* Cambria. in Wallia * paupertate & infestatione
Wallensium compulsus in Angliam di-
verterat, ubi a Rege Henrico benigne
susceptus, ab eodem Abbatiam Abendonien-
sem vacantem, Titulo custodia, acceperat, donec ad Sedem suam libere
redire posset. At in Concilio Londinen-
si Clerici Sancti Asaf querebantur, quod ad Ecclesiam suam reverti recula-
ret, etsi ab Alexandro Papa monitus.
Ergo Richardus Archiepiscopus ex Pa-
trum consilio Godefrido præcepit, vi
obedientiæ ad Sedem suam rediret, vel
curam Pastoralem, quæ sibi fuerat com-
missa, absolute resignaret. Godefridus
sperans, se Abbatiam Abendoniensem
obtinere posse, alterum ex mandatis
sibi elegit, & Episcopatum in manu Can-
tuariensis Archiepiscopi, tradens ipsi an-
nulum & Baculum pastorem, abdicavit.
Tum Archiepiscopus in ejus locum
quemdam Magistrum Adam Episcopum
S. Asaf consecravit. Cumque deinde
Rex Abbatiam Abendon cuidam Monacho
contulisset, Godefridus utroque pri-
vatus est. Idem is esse creditur ac Gode-

Vid. Guil.
Neubrig.

poam. Go-
duin. p. 654.

Cave p. 469.

fridus Artus sive de Momuthenia, qui
Historiam veterum Britonum ab ætate
Regis Bruti Trojani usque ad Regem
Artum,

Artum, innumeris fabulis repletam, Sæcul. XII.
 scripsit, & Prophetias Merlini vertit. A.C. 1175.

§. LIV.

Exemptio Monachorum.

Cum Monachi Malmesburienses Abbatem elegissent, Episcopus Saresberienſis Diœceſanus, nomine Summi Pontificis, vetuit, ne a quoquam alio Episcopo extra Diœceſim Benedictionem Abbatialem accipere præſumeret. Nihilominus Abbas, clam in regionem Wal- lenſium profectus, ab Episcopo Landavano benedictus est. Quare, Episcopo Saresberienſi querelam ad Richardum Archiepiſcopum Cantuarienſem deferente, is Episcopum Landavanum & Abbatem ab Officio Sacerdotali ſuſpedit, donec facti ſui rationem reddidiſſent. Poſtquam igitur Partes litigantes ad Judicium ſe contuliſſent, & producta fuiſſent privilegia, Archiepiſcopus nihil invenit, quod Abbatem a Jurisdictione Episcopi Saresberienſis eximeret, niſi aliquam exemptionis Bullam, falſitatis ſuſpectam, quod & Sigillum & Stilus a communi aliarum literarum forma abhorrerent. Auditis teſtibus & privilegiis inſpectis, Archiepiſcopus Partes ad transactionem & concordiam hortabatur, nec difficilem ſe præbebat Episcopus; ſed Abbas pacem repulit ac Archiepiſcopi